

Sygn. akt IV KK 286/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 21 września 2017 r.

sprawy Ł.O.

skazanego z art. 35 ust. 1 a ustawy o ochronie zwierząt
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 3 marca 2017 r., sygn. akt VI Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 29 listopada 2016 r., sygn. akt IX K (...)

**kasację pozostawia bez rozpoznania, a kosztami sądowymi
postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

W świetle przepisu art. 523 § 1, § 2 i § 4 k.p.k. nie budzi żadnej wątpliwości, że kasacja strony na korzyść oskarżonego (skazanego) oparta na zarzucie „innego rażącego naruszenia prawa” (art. 523 § 1 k.p.k.) może być wniesiona jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe **na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania**. Przy orzeczeniu więc wobec Ł.O. – tak jak nastąpiło w niniejszej sprawie – kary grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, kasacja strony jest dopuszczalna jedynie w wypadku wskazania w niej uchybienia wymienionego w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.).

Tego zaś rodzaju uchybienia kasacja obrońcy skazanego Ł.O. nie podnosi.

Stąd też kasację obrońcy skazanego Ł.O. należało uznać za niedopuszczalną z mocy prawa.

Konsekwencją stwierdzenia takiego jej charakteru powinno być, stosownie do treści art. 530 § 2 k.p.k., wydanie przez Prezesa Sądu Okręgowego w G. zarządzenia o odmowie jej przyjęcia. Z uwagi na to, że jednak najzupełniej błędnie tę kasację przyjęto, Sąd Najwyższy działając na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. pozostawił ją bez rozpoznania.